

СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ В АГРАРНІЙ СФЕРІ

*А.А. Шевченко, к.е.н., доцент,
В.А. Пірожков, магістр,
В.О.Гаврилюк, студентка,
Одеський державний аграрний університет,
м. Одеса*

В сучасних умовах господарювання українських аграріїв гостро постає проблема інноваційного шляху розвитку сільськогосподарського виробництва. Вона виникла внаслідок затяжної кризи. Причинами її виникнення є: обмеження ринків збуту продукції, неможливість швидкої мобілізації зовнішніх і внутрішніх джерел фінансування інновацій та їх обмеженість, відсутність інноваційних сучасних технологій виробництва, а також недостатність державного стимулювання інноваційної діяльності.

Поняття «технологія» перекладається з грецької мови як «уміння». Технологією називають сукупність способів здобуття та обробки сировини, матеріалів або виробів, які здійснюються в різних галузях промисловості. Вдосконалення технології всіх галузей та видів виробництва є важливою умовою прискорення технічного процесу в господарстві.

Під інновацією в широкому сенсі розуміють вдосконалені або новостворені технології, які значно поліпшують умови певного виробництва. В сільському господарстві інновацією називають зміни в техніці, економіці, технології, організації, екології, а також у соціальній сфері. Їх метою є забезпечення екологічності та економічності сільськогосподарського виробництва, які спрямовані на задоволення певних суспільних потреб людей [0].

Поняття «аграрна сфера» об'єднує між собою певні структури: «аграрний сектор», «сільське господарство» та «агропромисловий комплекс». Тому для розвитку аграрної сфери велике значення мають розвиток підприємства та його технічний процес, загальний економічний ріст та політичне сприяння.

Інноваційна діяльність є однією з найважливіших складових прискорення розвитку сільського господарства. Порівнюючи агропродовольчу сферу з іншими, можна сказати, що саме в агропродовольчій сфері розвиток інновацій відбувається більш повільніше. Сезонність, зростання ризиків та наявність живих організмів є особливостями інноваційних процесів у сільському господарстві [3].

Слід уточнити, що у сільському господарстві розробка інновацій та їх впровадження пов'язано саме з ресурсозберігаючими технологіями, новими сортами рослин, а також виведенням нових порід тварин, які завдяки своєму застосуванню змінюють характерні властивості сільськогосподарської продукції, яка виробляється [3].

Можна сказати, що інноваційна діяльність в аграрній сфері є одним із найважливіших шляхів підвищення продуктивності агропромислового виробництва та добробуту населення України.

Гостро постає питання про пошук шляхів залучення нової техніки, але більшість господарств не мають коштів для її придбання. Саме тому, щоб залучити нову техніку та здійснити технологічні зміни у сільському господарстві, необхідні інвестиції. Іншими причинами, що гальмують інноваційний розвиток є: спад платоспроможного попиту на вітчизняну продукцію з боку держави та підприємницького сектору, негативний вплив інфляційних процесів, економічний ризик, високі відсоткові ставки за банківські кредити, а також неплатоспроможність замовників. Від розв'язання даних проблем залежать можливості подальшого економічного розвитку аграрного виробництва.

Ми вважаємо, що вагомим напрямком майбутніх досліджень у сфері інновацій та технологій в АПК мають стати дослідження, де розробляють і впроваджують ефективні

механізми венчурного фінансування, яке дозволяє залучати кошти, які належать приватному сектору для реалізації інноваційно-технологічних проєктів в аграрній сфері.

На нашу думку, розроблення інноваційної політики має бути одним із головних елементів діяльності аграрних підприємств. Її мета – запровадження інноваційних технологій у діяльність аграрних підприємств для того, щоб забезпечити оптимальне завантаження виробництва.

На сьогодні в аграрному секторі значними темпами поширюється інноваційно-технологічна стратегія довгострокового розвитку, яка зумовила появу нового виду інновацій — еко-інновації. До них належить створення екологічно чистої продукції та застосування технологій, які є "дружні" до навколишнього середовища, модель "чисте виробництво" та концепція управління "зелений офіс" [0].

На наш розсуд, використовуючи еко-інновації в аграрному секторі, ми зможемо значно поліпшити екологічну ситуацію у всіх сільських регіонах, сприяти формуванню незмінних мережевих структур з допомоги та просування передових навичок в галузі еко-ефективності, підвищити якість життя населення, а також збережемо і створимо нові робочі місця.

Отже, ми бачимо, що важливими напрямками розвитку інноваційних технологічних зусиль в АПК є використання біотехнології як об'єкту інновацій, ресурсу та енергозберігаючих технологій.

Таким чином, якщо далі продовжувати розвивати сільське господарство України, то ми будемо спостерігати за розвитком та нарощуванням інфраструктури, впровадженням нових технологій і виробництвом нової якісної продукції. Єдиною умовою для такого розвитку є тісна співпраця держави, сільськогосподарських промисловців і науково-дослідних організацій для реалізації комплексної інноваційної політики. Також важливу роль для активізації інноваційної діяльності в аграрному секторі економіки відіграє забезпечення високого рівня професійної підготовки спеціалістів та працівників АПК. Інноваційні технології є найважливішою складовою забезпечення ефективної, виробничої та фінансової діяльності аграрних підприємств у нових ринкових умовах. Тому їх впровадження визначається як перспективний напрям розвитку, що забезпечує всі сприятливі умови навколишнього середовища для ефективного використання ресурсних запасів .

Список використаних джерел:

1. Рибіна Л.О. Екологічні аспекти інноваційного розвитку АПК / Л.О. Рибіна Вісник Сумського національного аграрного університету. 2009, с 78-83.
2. Інноваційно-інвестиційне забезпечення виробничої діяльності сільськогосподарських підприємств. Монографія./ О.Ю. Єрмаков, А.А. Гребеннікова, Ніжин: Видавець ПП Лисенко М.М., 2011,140 с.
3. Кот О.В. Теоретичні аспекти інноваційного розвитку аграрного сектору економіки та його організаційно-економічне забезпечення / О.В. Кот . Проблеми науки. 2008, с 30-37.